

[Victor Pürschel.]

Naturligvis maa det være saaledes, at der ubetinget skal følge en Folkeafstemning efter, hvis der ikke skabes et Flertal imod. Det er ganske givet. Det regner jeg for en Ting, der ikke kan undlades, uden at man gør sig skyldig i Grundlovsbrud, og derfor mener jeg, den maa man være sikker paa. Men jeg ønsker ogsaa at sige, at hvis Folkeafstemningen giver et Flertal imod, saa maa Resultatet blive, at der udskrives et nyt Valg, og jeg vil gerne rette det bestemte Spørgsmaal til Regeringen her, om den ikke erkender, at saaledes maa det være, at hvis der ved Folkeafstemningen ikke bliver Flertal for Grundlovsforslaget, maa der til Efteraaret, eller hvornaar man nu vil, udskrives et nyt Folketingsvalg.

Det er i øvrigt ganske interessant at se, at man nu fra konservativ Side taler om dette Valg som et Prøvevalg. Et Prøvevalg! Hvad har de konservative Rigsdagsmænd lovet deres Vælgere? I 1934 vedtog det konservative Landsraads møde, saa vidt jeg husker, at man skulde have et effektivt Tokammersystem; det var det, hvorom den konservative Ordfører i et Anfald af Flothed sagde, at det var der ingen, der vidste hvad var. Paa denne Parole gik man altsaa til Folketingsvalget i 1935. Er det det, man har faaet? Nej.

I 1936 ved Landstingsvalget var Parolen, at dette var Aarhundredets vigtigste Valg. Var det nu vigtigt i den Henseende, at man skulde afskaffe Landstinget? Nej, det var vigtigt i den Henseende, at man skulde bevare det. Altsaa, de konservative Rigsdagsmænd er alle valgt paa dette at skulle gaa ind for et effektivt Tokammersystem. Gør de det nu? Nej. Hvornaar afsiges Vælgernes Dom over en saadan Handling? Ved det første Valg. Det er derfor ret forstaaeligt, at man fra konservativ Side nu siger, at dette Valg ikke har noget med Forfatningen at gøre. Jo, ved dette Valg fældes der Dom over Rigsdagsmændenes Holdning i Forfatningsspørgsmaalet, det er det, dette Valg skal afgøre, og de Herrer kan være forvissede om, at derom kommer Valgkampen ogsaa til at dreje sig.

Saa er det sagt, at intet Valg kan finde Sted her i Landet, uden at det indeholder en Bedømmelse af Regeringen. Det er naturligvis til en vis Grad rigtigt. Det er Halmstraæet, som man klamrer sig til, og man skal jo ikke være inhuman og tage Halmstraæet fra Folk i den Situation. Men Situationen er jo den, som erkendtes i 1915, at naar man gaar til et Forfatningsvalg, kan de Partier, som er med Regeringen,

ikke tage en Valgkamp imod Regeringen. Naturligvis ikke. Det erkendte man i 1915, derfor lavede man Fredsvalg. Man kan lave noget, der ser ud som en Valgkamp, man kan lave et Spilfægteri, men en ærlig Valgkamp kan ikke føres, naar et Valg drejer sig om et Spørgsmaal, som man er enig med Regeringen om, og det var det, som den ærede politiske Fører for de Konservative (Christmas Møller) skulde have taget i Betragtning ved sin Grundlovs politik i sin Tid. Dagen efter dette Valg vil det blive opgjort, hvor mange Stemmer for og hvor mange imod Grundloven der er i den Rigsdag, som da er valgt, og ved denne Opgørelse kan intet Forsøg fra konservativ Side paa at sno sig forhindre, at de Konservative tælles sammen med Kommuner, Radikale og Socialdemokrater for den nye Grundlov, for Regeringen. Det kan ingen forhindre, ikke nok saa mange Krumspring og ikke nok saa mange Aalesnoninger. Der er intet at gøre, og dette er da Situationen. Det er den Situation, i hvilken vi gaar til Valg. Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Korsgaard saaledes, at han ønskede en Udtalelse fra min Side. Jeg haaber, jeg har tilfredsstillet ham.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Ja, nu har vi jo saa hørt, hvordan National Samling ser ud fra denne Talerstol. Jeg synes jo nok, der er megen Samling i den, men jeg kunde dog ikke rigtig faa Øje paa den. Om dette, at det er ligegyldigt, om een er Udbryder eller 3—4, vil jeg sige: Nej, det er meget langt fra at være ligegyldigt, for er det een Mand, kan man sige, der er saa mange Vildskud enkeltvis, men en 3—4 Stykker betyder næsten altid en Idé. Det, at en enkelt Mand bryder ud, behøver aldeles ikke at betyde en Idé. Jeg har i alt Fald endnu ikke faaet fat paa, hvilken Idé der i det givne Tilfælde ligger bag ved Sagen.

Maa jeg saa til det ærede Medlem Hr. Krag sige, at jeg maa fastholde, at reelt er Sagen for Rigsdagens Vedkommende afgjort, og vist enhver, der blot har det fjerreste Begreb om at tumle med Tal og anstille Beregninger, der ikke alene er sandsynlige, men næsten givne, vil vide, at saadan en Bemærkning som den, at der skal kun flyttes eet Mandat i Landstinget, er en Bemærkning grebet ud af Luften. Folk, der siger den Slags Ting, har ikke Begreb om det, de taler om, talmæssigt. Der ligger talmæssigt